

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-328-0009

Dato: 30. juni 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 420 af 9. juni 2009.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Christmas-Møller
(LG).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Thomas Larsen

Spørgsmål:

Hvilke incitament er fornødne for at få borgerne til at binde formuer og formueafkast til økonomisk sikring af alderdommen i samme omfang som hidtil?

Svar:

Ændringerne i pensionsbeskatningsloven i *Forårspakke 2.0* skønnes at reducere pensionsopsparingen årligt med knap 9 mia. kr. som følge af 100.000 kr.'s loftet for indbetalinger på ratepensionsordninger og ophørende livrenter. Både indførelsen af loftet på 100.000 kr. og udligningsskatten betyder isoleret set, at incitamentet til at spare op til pension på marginalen bliver reduceret for skatteydere, som i forvejen har høje indbetalinger. Der forventes dog en forskydning af elementerne i den samlede pensionsopsparing, således at der vil ske en stigning i indbetalinger til livsvarige livrenter, mens der vil ske en reduktion i ratepensionsordninger.

Ratepensionsordninger bærer generelt mere præg af opsparing end en egentlig forsikringspræget pensionsopsparing. En ændret pensions sammensætning i form af større incitament til placering af formue i livrenter frem for rateordninger og ophørende livrenter må, alt andet lige, anses for at øge den langsigtede økonomiske sikring i alderdommen.

En af målsætningerne med ændringen af pensionsbeskatningssystemet er at øge tilskyndelsen til at spare op i livsvarige livrenter, som er med til at øge selvforsørgelsesgraden i en længere periode end tilfældet er for rateordninger og ophørende livrenter.

Ved at ændre sammensætningen i pensionsformuen hen mod livsvarige livrenter, vil der yderligere være den gavnlige effekt, at de offentlige finanser på sigt bedres, idet det må formodes, at en større andel pensionister vil være selvforsørgende i hele alderdommen. Herved vil det offentlige spare udgifter til supplerende pensionsydelse.

Derudover vil formuen i frie midler forøges, og samlet set øger *Forårspakke 2.0* incitamentet til at spare op.

100.000 kr.'s grænsen for ratepensioner

Loftet vil betyde, at tilskyndelsen til at spare op i livsvarige livrenter isoleret set er uændret, mens incitamentet er steget relativt i forhold til opsparing i ratepensioner og ophørende livrenter. Det skønnes, at ca. 45 pct. af den pensionsformue, som reduceres på grund af 100.000 kr.'s loftet, vil flyttes over til opsparing i livsvarige livrenter, mens de resterende 55 pct. forventes placeret i fri opsparing.

Udligningsskatten

Udligningsskatten forventes isoleret set at reducere pensionsformuen. Det er dog ikke muligt endnu at vurdere omfanget heraf, idet den endelige model for udligningsskatten ikke er vedtaget, jf. SAU alm. del spørgsmål 413. Det er dog væsentligt at præcisere, at udligningsskatten og 100.000 kr.'s loftet har samme effekt. Det skønnes derfor ikke, at effekten af udligningsskatten vil få væsentlig betydning for størrelsen af den samlede pensionsformue, idet 100.000 kr.'s loftet forventes at give det meste af pensionsformuereduktionen.

Samtidig øges incitamentet til at spare op i livsvarige livrenter i forhold til ratepensionsordninger og ophørende livrenter. Den øgede tilskyndelse til at spare op i livsvarige livrenter skyldes, at ved at udjævne en given pensionsformue ud over et restliv frem for en begrænset periode bliver den årlige udbetaling lavere. Herved er der færre personer, der berøres af udligningsskatten, samtidig med, at de personer, der skal betale udligningsskat, vil skulle betale udligningsskat af en mindre andel af pensionsudbetalingerne end hvis formuen var placeret i rateordninger (hvor de årlige udbetalinger vil være større).

Samlede effekter af Forårspakke 2.0 på økonomisk sikring af alderdom og opsparing

Ændringerne af pensionsbeskatningssystemet i *Forårspakke 2.0* bidrager samlet set til at øge tilskyndelsen til at spare op i livsvarige livrenter, som i langt højere grad end rateordninger er med til at sikre forsørgelse i hele alderdommen. Derudover investeres der fremadrettet mere i frie midler, svarende til reduktionen i pensionsformuen. *Forårspakke 2.0* øger samlet set mærkbart incitamentet til at spare op i samfundet. Både reduktionen af rentefradraget og reduktionerne af beskatningen af positiv kapitalindkomst gør det mere fordelagtigt at spare op.

Samtidig neutraliserer reformen til en vis grad den hidtidige store forskel i beskatningen af forskellige opsparingstyper - pensionsordninger, aktier, boliger, m.m. - således, at personers placering af formuen i højere grad efter reformen bliver styret af behov og præferencer end af skattemæssige forhold.